

A FULLY ITALIAN GILLETTE FACTORY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

POTPUNO TALIJANSKA GILLETTEOVA TVORNICA

THE COMPANY · 04

Svi su znali da su GILLETTEOVI proizvodni pogoni raspoređeni po Europi – Njemačka, Ujedinjeno Kraljevstvo, Španjolska – a poslije, tek mnogo godina kasnije, saznalo se da postoje i pogoni u nekoj istočnoeuropskoj zemlji, za ruska tržišta. Ali nitko nikada nije znao da u Napulju postoji tvornica koja proizvodi GILLETTE BLUE II X 10 BRIJAČE, s EAN kodom, šifrom proizvoda, pa čak i brojem serije.

Vodila je i sezonske promocije, s promotivnim pakiranjima 10+2 besplatno i 10+4 besplatno – prava podružnica, samo što su službeni uredi bili u Milanu, najprije u Via Baldissera 5, a poslije u Via G.B. Pirelli 18, i nitko nije imao pojma da ta napuljska tvornica postoji.

Sve su razotkrili NIELSENOVI podaci: kad se prihod usporedio s prodanim komadima, nedostajao je novac koji je trebao biti naplaćen – a financijama GILLETTE EUROPE upravljalo se na međunarodnoj razini iz Ženeve, i Italija nije imala vlastitu blagajnu.

Prihodi su i dalje bili manji nego što je trebalo, i kad su brojke postale dovoljno velike da budu važne, naš glavni direktor ušao je na vrata Državnog odvjetništva u Milanu i podnio kaznenu prijavu protiv nepoznatih počinitelja.

Razlikovati neslužbeni proizvod od službenoga nije bilo lako, ali jedan se detalj odmah istaknuo: kad se otvorilo pakiranje, brijači su nosili oznaku GILLETTE – ali pripadali su konkurenciji.

Odali su ih proizvodni tragovi – u svojstvima oštrice, u položaju oštrice i u kontroli kakvoće.

Istraga je dovela do jednog podruma u Napulju, iz kojeg je redovito, jednom na sat, izlazio motorni tricikl Piaggio s jednom jedinom paletom od 84 pakiranja po 20 komada – standardni GILLETTEOV format – s otpremnicom tvrtke, i obilazio većinu veletrgovaca u Napulju, koji su ga miješali sa službenim proizvodom.

Znatiželja je bila tolika da se područje sedam dana nadziralo kamerama, i tu se pokazalo da su ljudi krivotvorine ozbiljni profesionalci: što se tiče isporuka i proizvodnje, nije im se imalo što prigovoriti – osjećao si se kao u Istočnom Berlinu. Ha ha ha.

Kad je Guardia di Finanza odlučila upasti na mjesto i sve uhititi, zatekla je cijele obitelji na poslu – u pakiranju, skladištu, razvrstavanju, grafici, fakturiranju. Izgledalo je kao bostonska podružnica u Main Streetu.

Uhićeno je oko 38 ljudi, ali da se na tržištu ne izazove panika, istraga nikada nije objavljena: izazvala bi uznemirenost i štetu kupcima i potrošačima, i tužitelj je odlučio cijelu stvar zapečatiti.

Ali dvije su stvari doista ostavile dojam: prvo, organizacija i kontrola kakvoće povezane s logistikom i isporukom; drugo, to što su nakon ispitivanja žene iz skupine pitale bi li ih mogli zaposliti u Gillette Italiji.

Glavni direktor, čovjek podrijetlom iz Apulije, nije se ni jednom nasmiješio: bio je zabrinut – ne samo zbog kaznenog djela i štete nanesene tvrtki, nego i zbog toga što je, kao predsjednik Talijansko-američke trgovačke komore u Milanu, upravo prepoznao pravi talent i kakvoću – talent koji nikada neće moći staviti na platnu listu.

Ferdinando